

«Radiative forcing» - klimaforskere fantaserer.

Dette begrepet er knyttet til CO₂ molekylets evne til å ta imot og avgis strålingsenergi. Begrepet er et anslag på hvor mye oppvarming man får fra CO₂. Dvs. det antas at det skjer en oppvarming, hvilket ikke er bevist.

CO₂ stråler ut mottatt energi og ja riktig, strålene varmer opp det de treffer når det skjer, Noe går tilbake til jorden. Men denne energien avgis igjen. Slik gjentar det seg flere ganger og hver gang dreier det seg om mindre mengder energi og det blir kaldere. Dvs. det som skjer er en forsinket avkjøling! Termodynamiske lover gjelder.

I sum skjer det ikke en oppvarming men en avkjøling. Dette bør det ikke være så vanskelig å forstå bare man anstrenger seg litt.

Det man skal være klar over er at CO₂ handterer en svært liten del av total mengde energi som avgis, fordi det er kun 0,042% av atmosfærens nederste lag som er CO₂. Dvs. man kan måle så mye man vil på CO₂'s radiative forcing, i den totale sammenhengen spiller det ingen rolle. Det viser observasjonene av global temperatur. Global gj.sn. temperatur øker linjært kun 0,015 grader per år ifølge trenden i 45 års observasjoner. Ikke all mottatt energi avgis, følgelig får vi på årlig basis en svak oppvarming. Atmosfæren som helhet isolerer.

Dersom man fjerner CO₂ helt så hindrer atmosfæren fortsatt stråling direkte ut i rommet.

Den forskningen som FN Klimapanel samler i sine science rapporter har ikke bevist at det finnes en drivhuseffekt, i.e. en oppvarmende effekt fra CO₂ i atmosfæren. Matematiske modeller som forsøker å forutsi utviklingen bommer hver gang.

Kunnskap, fakta og rasjonell tenking forteller hvorfor det ikke er bevist og heller ikke kan skje..